

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

۳۰ تیر ۱۴۰۰

خطبه‌ی عید قربان

سلام بر فرمانی مبارک آن زمان که امر فرمود که ابراهیم خلیل (س) به میثاق عشق برود. جبرئیل (س) به طرفش آمد: ای پیامبر بر حق، آیا بدان چه مأمور شده‌ای فرزند را آگاه فرموده‌ای. پیامبر به آسمان می‌نگرد. پروردگارم شاهد است که او مصمم‌تر از من به قربانگاه می‌رود. فرشتگان مقرب به پیمانشان آنگاه که پروردگار فرمود من آنچه را می‌دانم شما نمی‌دانید سر تسلیم فرود آوردند.

چه لحظات باشکوهی، تجلی قدرت خلیفه در زمان به ثبت می‌رسد. کدام ساعات قادر است تا تفسیرش کند. منا شاهد و مشهودی است که زبان عشقش از آن زمان تا قیامت با همگان با قربانی گوسفندی به راز و نیاز می‌پردازد. دل عشاق را به جمع حق‌مداران می‌خواند. به من بنگرید، من مهماندار جانشین ابراهیم خلیل هستم همان فرزندی که مژده‌اش را پروردگارم به من هدیه فرمود.

ای سرزمین حاجیان کعبه تو را به قربانی حاجی بشارت باد که هزاران دل عاشق را با خود به قربانگاه می‌آورد تا در حقیقت دینی قربانی کند که پروردگارش آن را آخرین دین برگزید پس رستگار شدند کسانی که دل از شیطان نفس تهی کردند تا به همراه ذخیره‌ی عالم وارد منا شوند. گردن اطاعت بر آستان کبریایی خالقشان بگذارند و زمان یادشان را بر این سنگ بنگارد. همانانی که عمرشان در حلقه‌ی انتظار می‌گذرد. قربان‌ها از راه می‌رسد، نمازش به پا می‌شود، اشک‌ها در فراق دولت حقه بر چهره‌ها جاری می‌گردد، زبان‌ها در کام عشق می‌چرخد:

ای صاحب دل شکسته‌ام چگونه بر فراقی بگیریم که زبانی برای هجرانش ندارم. خودتان بفرمایید امت جدتان انتظار را چگونه دریابند. در این ظلمات جهل زمان به کدام سو بگریزند. جز دامن پرمهرتان مکانی را نمی‌شناسند. پس سر پرشورشان را بر سنگ جدتان بگذارید تا تیغ عشق آن را از بدن جدا کند و عید قربان معنا شود در زمانی که منا خالی از صدای خلیل الله است.

پس ما نیز با پیامبرمان آن زمان که تیغ، گلوی اسماعیل نبی (س) را بوسید و حضرتش چاقو را به آسمان بلند کرد و فرمود: «اللهم عجل لولیک الفرج» ما نیز دلهای زخم خورده‌ی خویش را به آسمان می‌گیریم و با انتظاری که همواره در جانمان مانند شهدی شیرین است فریاد می‌زنیم:

اللهم عجل لولیک الفرج

www.rayatolhoda.com